ANTONY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: ANTONY

Θα ήθελα να ανατέμω αυτό το όνομα, αλλά το μόνο που μου έχει μείνει είναι οι αναμνήσεις όσων γνώρισα, αγάπησα, έζησα μαζί τους, και κάποιων που έστειλα κιόλας σε καλύτερο τόπο. Και για να κάνεις ανατομία χρειάζεσαι πτυχία, πιστοποιήσεις, ειδικεύσεις — πολλή γραφειοκρατία.

Μου αρέσει να τρώω ψητό κοτόπουλο με τα χέρια και να σηκώνομαι από το τραπέζι αμέσως μόλις τα πλύνω, για να μην κουβαλάω τη μυρωδιά μαζί μου.

Η πρώτη «Antonio» — στο θηλυκό — ήταν μια Ρωμαία, μεγαλύτερη, κοφτερή, με εκείνη τη σιγουριά των καλοκαιρινών νυχτών που έχουν οι άνθρωποι όταν η θάλασσα είναι ζεστή κι η άμμος θυμάται ακόμη τη μέρα. Με βρήκε μόνο στην παραλία, να κοιτάζω το νερό όπως κοιτάς όταν προσπαθείς να καταλάβεις κάτι για τον εαυτό σου χωρίς να ξέρεις τι είναι.

Μου έκανε μια ερώτηση — απλή, ευθεία — από εκείνες που χρησιμοποιούν οι μεγάλοι όταν θέλουν να δουν από τι είσαι φτιαγμένος. Απάντησα με τη μόνη τόλμη που είχα τότε: «Ασφαλές σεξ». Όχι επειδή σήμαινε κάτι, αλλά επειδή ήταν η μόνη φράση που ακουγόταν αρκετά μεγαλίστικη για να με προστατέψει από το να νιώθω μικρός.

Εκείνη έσκασε στα γέλια, με πήρε από το χέρι και με πήγε πίσω στη μητέρα μου, που εξερράγη μόλις με είδε: «Τι στον διάολο έκανε πάλι;»

«Τίποτα», είπε η γυναίκα. «Ήθελε να γίνει μεγάλος και έγινε κάτι παραπάνω». Κι έφυγε. Η μητέρα μου, προσπαθώντας για μια φορά να γίνει φίλη μου, πλησίασε για να με καλοπιάσει να της πω τι έγινε — ξεχνώντας ότι εκείνη με είχε φέρει στον κόσμο, κι ότι αυτό δεν της έδινε καμία αποκλειστική πρόσβαση στις σκέψεις μου.

«Τίποτα ιδιαίτερο», της είπα. «Της έπεσαν τα κλειδιά του αυτοκινήτου, έσκυψε να τα μαζέψει και δεν φορούσε εσώρουχο — είχε ξεχάσει κι αυτό. Και τη ρώτησα αν συνήθως το φοράει μαύρο, κι εκείνη κοκκίνισε».

«Κι εσύ τι έκανες;» ρώτησε. «Πώς αντέδρασες; Πώς φέρθηκες;»

Έκανα ό,τι κάνει πάντα ο μπαμπάς όταν τον θυμώνεις. Χαμογελώ, λέω αντίο και φεύγω.

Nando